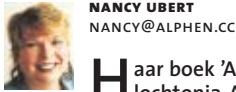

HET GESPREK

Twée werelden apart

Guity Mohebbi: 'Er wordt niet gewerkt aan saamhorigheid'

NANCY UBERT
NANCY@ALPHEN.CC

Haar boek 'Allochtonia-Autochtonia' is voer voor verdere analyse en discussie in onze multi-culturele samenleving. Guity Mohebbi heeft ontdekt dat het 'wij-zij denken' (ook) bij de jeugd diep zit. „Er wordt niet gewerkt aan de saamhorigheid. Zonder acceptatie is er geen ruimte voor emotionele binding en dat hebben we nodig, wil iedereen zich Nederlander kunnen voelen.”

Het woord allochtoon wilde ze niet gebruiken. „Dat suggereert dat je niet in Nederland bent geboren. Je kunt niet meer spreken van autochtonen en allochtonen. De zogenoemde tweede generatie is zowel autochtoon als allochtoon. Ze is hier geboren. Nederlands is de moedertaal van deze jongeren, al spreekt mama altijd een Hollands woord. Kinderen van vluchtelingen en andere migranten zitten gevangen in twee werelden. Er wordt van ze geëist dat de eigen cultuur met wortel en al wordt uitgeroeid. Ik heb dat zelf ook ervaren. Niemand heeft me, nadat ik Nederland als vluchteling was binnengekomen, ooit naar de geschiedenis van mijn vaderland gevraagd. Terwijl er zoveel over Perzië te vertellen is. Op een gegeven moment antwoordde ik als mensen vroegen waar ik vandaan kwam: 'Uit Allochtonia'. Tot mijn verbazing vroegen ze ook dan amper doot.”

Nedo's

Uiteindelijk koos ze voor de termen Nedo's en Divo's. „Met Nedo's bedoel ik de blanke autochtone jongeren met de Nederlandse nationaliteit. Met Divo's duid ik alle andere jongeren aan. Ga me nu niet zeggen dat ik misschien twee nieuwe woorden aan de Nederlandse taal heb toegevoegd want je moet ze zo snel mogelijk weer vergeten. Ik wil liever praten over Nederlanders. Dat moet het basisprincipe zijn. Waar je ook vandaan komt, welke achtergrond je ook hebt, in de eerste plaats ben je Nederlander. Daarna geef je aan waar de roots van je familie liggen. In Amerika hanteren ze dat uitgangspunt ook. Waarom wordt hier de diversiteit zo beklemtoond? Dat ontneemt een mens de ruimte om zichzelf te kunnen zijn. Het categorische denken zit zo diep! Sla de geschiedenisboeken er maar eens op na. Uiteindelijk snijdt de maatschappij zichzelf in de vingers. Talenten blijven onbenut door bepaalde bevolkingsgroepen systematisch uit te sluiten.” Zeventig jongeren interviewde ze. „De gesprekken duurden soms uren. Blanco kwamen ze binnen. Ze wisten niet dat ik met ze ging praten over etnische identiteit, discriminatie en vriendschap.” De citaten die Guity in haar boek gebruikt, zijn soms schokkend te noemen. Nedo Marijke (17, havo): „Natuurlijk woon ik in een witte wijk. Hebt u ooit een Marokkaans gezin met tien kinderen in een onwijs grote villa gezien? De meesten zijn ongeschoold en hebben geen baan.”

Paspoort van Guity Mohebbi

Guity Mohebbi vluchtte in 1984 vanuit Iran naar Nederland. Ze was met haar idealistische en 'vrije' denkbeelden haar leven in haar vaderland (waar ze geneeskunde studeerde) niet langer zeker. In Amsterdam begon ze als negentienjarige aan een verpleegkunde opleiding. „Ik heb de Hbo afgemaakt maar ik ontdekte dat ik me het leed van anderen te sterk aantrok. Ik moest van mezelf een ander vak kiezen.” Er volgde een studie politicologie aan de Vrije Universiteit. In de loop der jaren heeft ze uiteenlopende bestuursfuncties bekleed. Onder meer bij Vluchtelingenwerk Nederland en de Stichting Tegen Vrouwenhandel. Momenteel werkt ze als programmamanager veiligheid bij de gemeente Alphen aan den Rijn. Haar werkgever gaf haar de kans te werken aan een promotieonderzoek. Het boek 'Allochtonia - Autochtonia, twee werelden apart' is de populaire versie van haar empirisch onderzoek. Dit boek, waarin zeventig jongeren aan het woord komen, bewijst dat discriminatie onderdeel van onze multiculturele samenleving is. „Terwijl er politiek zijn die het tegendeel beweren.” Over een half jaar hoopt Guity te promoveren. 'Allochtonia, autochtonia' is verschenen bij uitgeverij Beltegoede, ISBN 978-90-8708-1201.

Nedo Amanda (15, vmbo): „Ik ben een kakker. Ik zit ook op een kaksport, op hockey. Daar moet je geld voor hebben. Ik heb nog nooit een buitenlander gezien bij mijn vereniging.” Divo Wendy (16, vwo): „Ik zeg altijd dat ik uit Nederland kom maar dat mijn vader uit Canada komt. Als hij uit Turkije was gekomen, had ik dat natuurlijk niet gezegd. Dan zou ik me minderwaardig voelen.” Divo Jessica (14, vmbo): „Ik voel me een buitenlander. Dit is hun land en we zijn hierheen gekomen dus we zullen nooit Nederlanders worden maar altijd buitenlanders blijven. Ik

Guity Mohebbi.

Foto's Hedske Vochteloo

woon hier al mijn hele leven, ik ben een Nederlander, maar toch voel ik me een buitenlander. Ze zien aan me dat ik Chinese ben.”

Zelfbeeld

„Ik heb ontdekt dat Divo's op uiteenlopende manieren ervaren dat ze worden gediscrimineerd. Zo vertelde een verlegen meisje dat ze alle moed moest verzamelen om voor een baantje te solliciteren. „We nemen geen Marokkanen aan”, kreeg te horen. Wat denk je dat dit doet met de ontwikkeling van zo'n kind? Wat voor een zelfbeeld ontwikkelt dit meisje? Ik vind het niet verwonderlijk dat de Divo's groepen vormen om zich te beschermen tegen de buitenwereld.” Said (Divo, 16, vwo) zegt daarover: „Er zijn nazi's en je moet je verdedigen. Wil je je veilig voelen, dan moet je bij een groep zijn.” Khaled (Divo, 18, havo): „Ik zit in een groep waarin ze verschillend van afkomst zijn. We praten vaak over onze gewoontes. Al zijn we verschillen, we begrijpen elkaar. Als je met een Hollander over dat soort dingen praat staan ze al snel met oordelen klaar.” Kelly (Nedo, 16, vmbo): „Het is gewoon hun eigen schuld. Ze moeten ook niet zo crimineel zijn. Als er weer

iets gebeurd is, denk ik onbewust meteen: het is weer een moslim of een buitenlander die bezig is geweest.” „Ik heb me op een onbekend terrein begeven”, aldus Guity. Achteraf vind ik het bijzonder dat ik het vertrouwen van de jongeren wist te winnen en dat er zo eerlijk werd gesproken. Ik heb me telkens neutraal opgesteld. Maar thuis kon ik nog lang piekeren over de dingen die ik had gehoord. Wie het meeste indruk op me heeft gemaakt? Ali. Een 15-jarige vluchteling die naar Nederland kwam toen hij zes was. De eenzaamheid van die jongen. En zijn trauma's! Met zijn ouders kan hij niet praten, want de familie verzwijgt haar verleden liever. Wat voor een toekomst is er voor zo'n jongen weggelegd?

Voor haar onderzoek interviewde Guity in totaal zeventig jongeren van drie verschillende scholen. Die scholen toonden zich aanvankelijk weinig coöperatief. Ze moest beloven alle gegevens strikt vertrouwelijk te behandelen. Op pottenkijkers zaten ze niet te wachten. Daarom kregen de jongeren ieder een fictieve naam en staan de scholen (een katholieke, een christelijke en een openbare scholengemeenschap) in de fictieve 'Groenstad', een middelgrote gemeente in de Randstad. Een goed verstaander uit Alphen hoeft meer niet te weten.

HET JAAR VAN ANGELA

Angela Hoogveen geeft wekelijks haar mening over het gewone of het bijzondere leven in Alphen.

Ritueel

Ze komen hier al 22 jaar. En al die jaren lopen ze drie weken lang hetzelfde programma af: 's Morgens naar het strand, 's middags bij het zwembad, daarna een drankje op hun favoriete terrasje en 's avonds eten bij Antonio. Bij hoge uitzondering wijken ze hier van af. Ik herinner mij nog dat ze zwanger was van hun jongste dochter, die inmiddels met de plaatselijke Portugese jongeren het uitgaansleven heeft ontdekt. De oudste zoon komt, na even weggevoerd te zijn, tegenwoordig met zijn vrouw en kindjes hier ook zijn vakantie vieren. Een traditie die waarschijnlijk generaties lang zal doorgaan. Veel mensen begrijpen hier niets van. Elk jaar maar weer hetzelfde. Nooit eens een andere omgeving, nooit eens andere activiteiten. Ik begrijp het wel. Heel goed zelfs. Nu heb ik als sterrenbeeld 'stier'. Een stier hecht sterk aan tradities en houdt niet zo van veranderingen. Als iets goed is wil de stier dit graag zo houden en kan hij er telkens weer van genieten. Ik ben geboren op 20 mei om 3 minuten voor 12 uur 's nachts. Dus ik ben eigenlijk ook een beetje een tweeling. Ik ben zo'n randgeval. Een tweeling heeft altijd erg veel aan zijn hoofd, zoekt situaties op die het uiterste van hem vergen. Volgens mijn collega ben ik overduidelijk een stier. Zij verdiept zich al jaren lang in de astrologie, dus zij kan het weten. Ze is 15 jaar jonger dan ik en ziet mij zakelijk als haar rots in de branding. Juist omdat ik ook erg chaotisch kan zijn, schermt zij mij af van bepaalde situaties waarin dit dreigt te gebeuren. Tijdens de telefoongesprekken hoort ze met ongelofelijk mijn dagelijkse vakantieverhalen aan. Ondertussen begrijpt ze goed waarom ik deze weken de tijd vergeet, de stress kwijt ben, mijn dagelijkse rituelletjes afloop en met moeite mijn laptop open klap. Ja, ook ik kom hier alweer 17 jaar, weliswaar met wat uitstapjes naar een ander land, maar uiteindelijk zijn we definitief in de Algarve neergestreken. Zekerheid van plaats, plek, rust, zon, vrienden en rituelen. Ik mag dan soms een dulle stier zijn, hier hecht ik grote waarde aan. Want wat goed is moet je goed laten.

ALARM

Gevonden!

Regelmatig worden in het redactiekantoor van alphen.cc aan de Julianastraat gevonden voorwerpen binnengebracht. Nieuw binnen: bruin meisjesjasje (ribstof). Gevonden bij de Julianabrug, Maat 110/116